

II / 83

196

INCENS Y FARIGOLA

OBRAS CATALANAS

LA MARE DE DEU

PER A. NICOLAU.

BARCELONA LLOBET Y MAS EDITORES.
9. Rambla de Canaletes. 9.
Propiedad para todos los paises.
Depositado con arreglo a los tratados internacionales.
Derechos reservados

Preu fixo Ptas, 2.
LLOBET Y MAS
MUSICA Y PIANOS
9. - Rambla de Canaletes.
BARCELONA

R196

INCENS Y FARIGOLA

OBRAS CATALANAS

LA MARE DE DEU

PER A. NICOLAU.

BARCELONA LLOBET Y MAS EDITORES.
9. Rambla de Canaletas. 9.
Propiedad para todos los paises.
Depositado con arreglo à los tratados internacionales.
Derechos reservados

Precio fijo, Ptas. 2.

LA MARE DE DÉU

POESIA PREMIADA AB LA VIOLA D'OR EN ELS JÒCHS FLORALS DE 1898

La Mare de Déu,
quan era xiqueta,
anava a costura
a aprendre de lletra.

Anant-hi passava
per un caminal
tot sembrat de roses
y de lliris blanchs.

Si les papellones
la'n veyen passar,
fent-li de corones
voltaven son cap.

La Mare de Déu,
quan era xiqueta,
tenia 'ls cabells
que'n semblaven seda.

Pentinats els duya,
partida la clenxa,
anant a costura
a aprendre de lletra.

Era la costura
costura dels àngels,
tots li feyen rotllo
quan ella arribava.

Un se n'agenolla
y el llibre li aguanta.
Mentres llegeix ella
van cantant els altres.

La Mare de Déu,
quan era xiqueta,
clavades en creu
va veure les lletres.

Y alçant els seus ulls,
tant blaus com el cel,
tot llegint plorava,
no sabent per què.

Se n'entorna a casa
quan ja quasi és fosch.
Se n'hi torna y passa
per 'quell mateix lloch.

Totes les estrelles
la'n volen seguí,
y, obrint els seus calzers,
les flors del camí

somriu en y gosen
veyent-la passar,
y tota la flaire
li donen de grat.

Y, en tant ella passa,
tant sols pensa y veu
lletres y més lletres
clavades en creu.

Quan arriba a casa,
sa mare l'ha vist.
Quan arriba a casa,
sa mare li diu:

«¿Ja saps bé de lletra?»
Y ella respon: «Sí.
Ara sols me falta
saber confegí.»

Y ab els ulls plorosos,
un cop ha sopat,
fa un petó als seus pares
y a dormir se'n va.

La vetllen els àngels,
l'anyoren les flors,
brillen les estrelles
al seu sol record.

.....
Tot això que us conto,
tot això és amor.

La Mare de Déu,
quan era xiqueta,
anava a costura
a aprendre de lletra.

ADRIÀ GUAL

La Mare de Deu

INSPIRAT EN LA CANÇÓ POPULAR

1

Poesia de ADRIÀ GUAL.

Música de A. NICOLAU.

Sense rigor y ab molta senzillesa.

Veu.

La Ma-re de Deu — quan e-ra xi - que-ta a-na-va á cos

Piano.

mes lent. *a temps.*

tu-ra — á a-pendre de lle-tra A-nant hi pa-ssa-va — per un ca-mi-

lent. *a temps.*

nal tot sembrat de ro-ses — y de lli-ris blanchs —. Si las pa-pe-

Llobet y Mas, Barcelona.

LL. 39. M.

retintut.

llo - nes la'n ve - yen pa ssar — fent - li de co - ro - nes vol - ta - ven son

Sed. Sed. Sed. * Sed. Sed. Sed.

a temps.

cap — La Ma - re de Deu — quan e - ra xi - que - ta te - ni - a'ls ca -

Sed. * Sed. Sed. Sed. Sed.

bells — qu'en sembla ven se - da — Pen - ti - nats los du - ya — partí - da la

Sed. Sed. * Sed. Sed. * Sed.

mes lent. *a temps y sempre vibrant.*

clen - xa a - nant á cos - tu - ra — á a - pendre de lle - tra E - ra la cos -

Sed. Sed. Sed. * Sed. Sed. Sed. *

tu-ra — costu-ra dels án-gels tots li fe-yen rotllo — quan e-lla ar-ri-
 (2ª vegada) tre-lles — la'n vo-len se - guir, y o-brint los seus cál-zers — las flors del ca-

ba-va — Un se'n a-ge - nolla y'l llibre lia - guanta — mentres llegeix ella van cantant los
 mi, — somriu en y gos en veient la pa - ssar, — y to-ta la flayre li do-nen de

altres La Ma-re de Deu — quan e-ra xi - que-ta cla-va-des en
 grat — Y entant, e-lla passa — tan solspensa y veu lle-tres y més —

espressiu.

molt expressiu.

creu — va veu-re les lle-tres — y alçan-los seus ulls — tan blaus com lo
lle-tres — cla-va-des en creu — Quan ar-ri-ba á ca-sa — sa ma-re l'ha

Red. * *Red.* * *Red.*

cel tot lle-gint — plo-ra-va — no sa-bent per què — Se'n en-torna á
vist, quan ar-ri-ba á ca-sa — sa ma-re li diu: — ¡Ja sabs be de

Red. *Red.* *Red.* * *Red.* *Red.* * *Red.*

1ª vegada (*ad libitum*)

ca sa quan ja quasies fosch — Sen'hi tornay passa per quell mateix lloch. Totes les es-
lletra? Y ella res-pón Sí, — a-ra sols me falta sa-ber confe-

Red. *Red.* *Red.* * *Red.* *Red.* *Red.* * *Red.*

2.ª vegada.

lloch
gí.

Yab los ulls plo-rosós— uncopha so - pat faunpetóalsseus pares— y á dormirse'n

lent.

Red. * Red. Red. * Red. Red.

meno*s* lent. dism. retenint.

va — La vetllen los ángels l'anyoren les flors, — brillen les es - trelles al seu sol re -

Red. * Red. Red. Red. Red. * Red. Red. Red.

molt lent. *Sempre lent y dolcíssim.*

cort Tot a_xó que us conto Tot a_xó es a_mor La Ma_re de

pp

Deu quan e-ra xi-que-ta a-na-va á cos-tu-ra á a-pen-dre de lle-tra.

molt retingut.

Red. Red. Red. Red. Red. Red. Red. *

LL. 39. M.